

GORICA

(Zjutranje izdanje.)

Izhaja vsak torek in soboto v tednu ob 11. uri predpoldne za mesto ter ob 2. uri popoldne za deželo.

Stane po pošti prejeman ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K., polletno 4 K. in četrtletno 2 K.

Prodaja se v Gorici in tobakarnah Schwarz v Solskih ulicah in Jelgersitz v Nunskeh ulicah po 8 vin.

Uredništvo in upravnštvo se nahajata v »Narodni tiskarni«, ulica Vetturini h. št. 9.

Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnštvo »Gorice«. Oglašati se računijo po petitrstih in sicer ako se tiskajo 1-krat po 16 vin., 2-krat po 14 vin., 3-krat po 12 vin. Ako se večkrat tiskajo, računajo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič.

Tiska »Narodna tiskarna« (odgov. J. Marušič).

Deželní zbori v Avstriji.

Pod tem naslovom prinaša zagrebški »O b o r« članek, ki je vreden, da njega vsebino izvedo tudi naši cenj. čitatelji.

Članek se glasi:

»Wiener Zeitung« priobčuje cesarski patent, s katerim so tekomp tega meseca sklicani avstrijski deželní zbori. Prvi je sklican dalmatinski deželní zbor na 10. t. m., a zadnji deželní zbor je sklican na 19. t. m. Prva stvar, ki nam pade v oči, je, da ni sklican istrski dež. zbor. Zakaj? Ni težko uganiti, ako se upošteva vse razloge k temu. Glavni razlog pa je bil ta, da vlada ni znala, kam naj ga skliče. Ona zna dobro, da ga v Poreč ali kako drugo tako mesto ne sme sklicati, ker tu ni zagotovljena svoboda hrvatskih in slovenskih zastopnikov. Po drugi strani pa se noče zameriti Italijanašem, a kako drugo mesto jej ni po volji. —

Naravno, ona zna i to, da dokler trajajo sedanji odnosi, hrvatski in slovenski poslanci v obče ne bi se niti smeli udeleževati na delu deželnega zboru, ki ne pozna najelementarniših načel pravice, v katerem ni dopuščeno zastopnikom, posluževati se svojega jezika in kateri zastop je v zadnjem času postal pravi irredentistiški zbor. Pred nekaterimi tedni se je govorilo, da vlada razpusti deželní zbor istrski ter razpiše nove volitve. No, ko pa je prišel za to določen čas, vlada ni imela za to dovolj hrabrosti. Po eni strani, ker se boji priznati opravičenost vseh hrvatskih in slovenskih zahtev, a po drugi strani, ker se boji irredentizma, ali ga celo ljubi.

Med temi dvemi dejstvi se nahaja primorska vlada po starem avstrijskem običaju. Nima srca, da zadosti opravičenim zahtevam, a zopet si ne upa sklicati zboru nasproti tem zahtevam. Zato se je odločila, da ga sploh ne skliče. Prava in stara avstrijska politika. Ali vendar je nekaj, kar nas v očigled tega cincanja avstrijske vlade v istrskih stvareh veseli, namreč to, da mora vlada računati z razpoloženjem hrvatskega in slovenskega življa. Do pred nekoliko leti je bil ta živelj „quantité négligeable“. Danes vzlic vsemu preganjaju, kateremu je ta živelj izpostavljen; vzlic pritisu irredentizma in vlade, vzlic temu, da so njega zastopniki v manjšini; vzlic vsem

krivicam, naperjenim i v sedanjih volitvah proti Hrvatom in Slovencem, razvija se, budi in utruje se njihova narodna zavest tako, da imponuje vladi. To je že pač nekaj.

Kar se tiče ostalih zborov, bodo istih dve glavni zadači. Prva je, da glasujejo za proračun za prihodnje leto. Druga je, da se glasuje za osnovo zakona, predloženo vsem zborom, s katero se določa deželna davčina na žganje. Z dohodki od te pristojbine, kateri bi morali znašati okoli 20 milijonov, misli vlada priskočiti na pomoč financa posameznih pokrajin. Pojedine pokrajine ne morejo pokriti s svojim proračunom vseh avtonomnih stroškov, zlasti radi tega, ker stanejo mnogo denara šole in bolnišnice, kateri stroški pak se ne dajo zmanjšati. Vsi deželní zbori prosijo vlado, da priskrbi zdravila tej rani in vlada misli, da je našla to zdravilo. A drugo vprašanje je, ali bodo deželní zbori smatrali to zdravilo zares za najboljše, z drugimi besedami: ali bodo hoteli vsi zbori prideti osnovi tega zakona? Sodeč po pisavi pokrajinskih novin, bi se moglo reči, da ne.

Vlada dr. Koerberja jim ponosno odgovarja, da s tem ne škodujojo državi, marveč jedino le sebi.

Čudno je zares, da vlada sklicava deželne zbole zdaj baš v sredi volilnega gibanja. Ali je storila to radi tega, ker se ne boji agitacije, ali radi tega, ker je sploh ni?

Ker baš v Avstriji bi se smelo pričakovati, da vlada živahno življenje mej volitvami, a je ravno nasprotno. Kandidatje sklicujejo shode in drže govore, vihtijo ojstro orožje in sklepajo kompromise; toda na rod ostaje apatičen. V sami Češki volilna borba ni tako ojstra in živahna, kakor je bilo pričakovati. Uzrokov te apatične sicer ni težko uganiti. Ljudstvo je izgubilo vero v moč avstrijskega parlamenta in od njega tudi ničesar več ne pričakuje. Ali najmar deželní zbori ožive politično gibanje v Avstriji? Ali navdahnejo ti zbori celo volitvam svežejega življenja? Ne verjamemo.

Utegne sicer biti v jednem ali drugem zboru živahnih razprav v katerem teh vprašanj; ali težko, da bi to uplivalo na živahnost volilnega gibanja. Medsebojna dotika zastopnikov utegnila bi de-

lovati na razpoloženje vodij v kakem smislu; no, mislimo, da se vlada nadeja povoljnega uspeha za se od zvezne voditeljev z vladnimi krogovi.

To bi zamoglo biti v nekaterih pokrajinah; a v kolikor se tiče Češke, se bode vlada najbrže zmotila. Češki dež. zbor že radi svoje važnosti in radi naravi volilne borbe, ki se bije zdaj v Avstriji, obrnil bode na se med vsemi deželnimi zbori največjo pozornost vsega političnega sveta. Češki zastopniki bodo poklicali vlado na račun zaradi vse one ljubezni, katero izkazuje nemškemu jeziku v zvezi z osebnimi spremembami, ki so se vrstile v fin. ravnateljstvu in na predsedništvu prizivnega sodišča. Teh prememb se ne more kartako prezreti, kajti iste niso le osebne ali provincialne naravi. Te prememb segajo naravnost v smotri vladne politike; ali gotovo je, da vlada ne bode hotela dati v tem pogledu povoljnega pojasnila.

Na vsak način bodo vladine izjave v tem pogledu najvažnejši dogodek v bodočem zasedanju deželnih zborov, ker se bodo tikale obče politike, na katero bode brez dvoma uplival uspeh volilnega akta.

Poleg češkega deželnega zboru utegne biti jako zanimiv dalmatinski pod novim predsednikom dr. Ivčevičem, kajti v tem zboru bode čuti izrazov velikega ogorčenja v zadevi železničnega vprašanja. V krogih dalmatinskih zastopnikov vlada mnenje, naj zbor odbije davčino na žganje v odgovor vladi za preziranje dalmatinskih gospodarskih interesov z zadevo železnicce Bugojno-Splet.

Dodatno k temu članku je omeniti še našega goriškega deželnega zboru, ki se bode pečal s proračunom za tekoče leto, z davčino na žganje in z osnovo zakona o na emninskem krajevru, ki ni dobila Najvišega potrjenja.

„Gorica“ pred porotniki.

V soboto, 1. t. m., se je vršila porotna obravnavna proti odgovornemu uredniku »Gorice«, katero je naperil proti njemu Andrej Gabršček, lastnik »Soče«, radi razjaljenja časti. Razjaljenega se je čutil Gabršček po notici, »Gabršček kot denarničar Goriške ljudske posojilnice«, uvrščen v »Gorici« z dne 3. aprila t. l., št. 27.

to ne kaže dobrega, da je to znamenje popolnega razrušenja.

Dež je bil malo prenehjal, nebo se je pologoma zjasnilo. Razhladilo se je bilo, in za nekaj časa je zakril črni nočni zavoj tužno zemljo.

Minul je dan, minula sta dva, nastal je čas dela; ali niti eden kmet ni šel delat. Vsak je ostal doma; nihče si ni upal iz vasi. Prihajale so žalostne novice, da je vsa Dobrudža v ognju in da se vasi krog in krog izpreminjajo v puščave. Grdi Tatari so bežali pred bližajočo se rusko vojsko in odhajali v notranja mesta na Turško. Njih neusmiljena roka ni prizanesla ničemur; koder koli so šli, so ropali, ubijali in požigali.

II.

V sredi ravne Dobrudže, v neki precej široki dolini ste bili dve vasi, ena nasproti drugi. Delilo ju je široko polje, vsred kojega je tekla mala reka. To ste bili vasi: Taš-Avta in Palas. Med kamenjem porušenih sten je bilo videti nekoliko slamnatih streh in nekoliko

Sodni dvor je bil sestavljen tako: predsednik deželnosodni svetnik Zorrer, prisednika deželnosodni svetnik pl. Kuhačević in sodni tajnik Covacig, zapisnikar avskultant Lapajne.

Prečitajo se obtožnica, inkriminirani članek, notica v »Gorici« z dne 10. aprila: »Tiskar A. Gabršček«, Gabrščekov »Poziv« in njegova »Poslanica dr. Gregorčiču« v »Soči«. Zastopnik obtožbe dr. Stanič zahteva, da se prevedejo vse članki na laščino, branitelj dr. Rajmund Luzzatto se temu protivi, rekoč, da zadostuje, ako se prevede le inkriminirana notica.

Dr. Stanič zahteva, da se tožitelj Gabršček zaslisi kot prva priča, branitelj dr. Šusteršič in dr. Luzzatto se protivita temu predlogu, na kar se sodni dvor izreče, da ni nobenega uzroka za zaslisanje Gabrščeka kot priče.

Obtoženec Josip Marušič se ne sposna krvim, ostane pri prvi izjavi, drugo dokazovanje prepusti zagovorniku.

Na predlog dr. Šusteršiča se prečita članek v »Soči« z dne 29. marca: »Klerikalna perfidnost«, in odgovor v »Gorici« z dne 13. aprila: »Zopet Andr. Gabršček in naša posojilnica«. — Dr. Stanič hoče dokazati, da je Marušič že vedel za obtožnico, ko se je uvrstil ta odgovor. Predsednik konstatuje, da je bila obtožnica vložena 12., a Marušič da je bil prvikrat zaslisan 21. aprila.

Ob 11^{3/4} uri zaslisi se prva priča dr. Tuma, ki izpove sledeče: Gabršček je prevzel blagajničarstvo le s pogojem, da odgovarja le za denar, drugo skrb za red imata kontrolorja. Vsega seveda sta kriva uradnik Fajgelj in notar Kavčič, kateri ni nikdar pravočasno napravil pogodeb. Blagajna ni nikdar odgovarjala straci. Ko je on postal načelnik posojilnice, bilo je v blagajni primanjkljaj 126 gld. Ferfil je kot kontrolor največ krv, ako ni bilo vse v redu, ker ni zadostno kontroliral. Kako pride torej Gabršček do tega, da naj odgovarja za vse nerdenosti? Gabršček je bil blagajnik od julija 1895. do maja 1897 ter je bil primanjkljaj v blagajni, ko je postal Gabršček denarničar. Vsega je krv Fajgelj kot knjigovodja. Tuma hvali, kako se je promet pod Gabrščekom povišal.

ograj za živino; na kraju vasi pa je bila malo bolj urejena hišica s širokim dvořiščem. Tú je bil dom deda Ivana.

Ded* Ivan je imel kakih šestdeset let; bil je častitljiv starec. Vsi vaščani so ga spoštovali, ljubili in slušali zaradi njegovih lastnosti. Vsled svojega potovanja semterja po mestih in vaseh je imel dovolj izkušnje in znal se je vesti se svojimi sosedji. Če je šlo za kako vaško delo, je moral biti zraven, brez njega se ni napravilo nič. Vsakdo je dejal: »Naj pride ded Ivan; bomo videli, kaj on poreče«.

Ali poleg vse dobrote so ga vendar preganjali ljudje. Pa ni bilo le to. Njegova edina hči Stanka zaročnica Petrova iz drugega kraja je bila znana zaradi svoje lepote, in večkrat so jo skušale uropati turške trume. Njegovega starejšega sina Bazilija ni bilo doma; odšel je bil po opravkih v Varno. In to mu je vsliljevalo misel: da bo opustošenje še najhujezanj.

(Dalje pride.)

* Bolgarji pravijo »ded« vsakemu po staremu možu.

LISTEK Rešitev iz ujetništva.

(Posnetek).

Bogarski: I. R. Blaškov.

I.

Bilo je l. 1854. za časa Krimsko vojne.

Jasno solnce je pripekalo na nebu in pošiljalo svoje ognjene žarke nad prostrane dobrudžanske* ravnine. Sem ter tj. so bile videti črede ovac; videle so se tudi groblje, razvaline podrtega zidanja.

Nenavadni solnčni žar je nehotě povečoval težave nesrečním dobrudžanskim prebivalcem. Delavni kmet je moral večkrat zapustiti njivo ter si poiskati počitka pod senčnatim drevesom, ki se pa tu le redko kje dobi. Tú na zeleni trati je gledal turobno svoje njive. Zastonj so mu te oblubljale polne žitnice. Kajti strašila ga je misel, da se bliža nevar-

*) Dobrudža je od l. 1878. pod rumunsko oblastjo.

Po vsej Dobrudži se je govorilo, da

Dr. Šušteršič priči: Vi sta prišli enkrat v posojilnico, ko ni bilo nobenega noter, ključi so bili v blagajni. Vi ste jih vzel in nesel Gabrščeku. Dr. Tuma to pripozna kakor tudi to, da je v „Soči“ pisal, da je bila posojilnica leta 1896-97 v nevarnosti. Porotnik Paternolli prosi pojasnila, kako se ima razumeti besedo „pravi blagajnik“.

Po zaslisanju dr. Tume — bilo je 12¹/₄ — se odloži obravnava do 3. ure popoludne.

Na vrsto pride priča Franjo Ferfila. On je bil kontrolor posojilnice od nje ustanovitve, ve, da je manjkalo v blagajni včasi več, včasi manj denarja; to se pa lahko pripeti vsakemu denarničarju. Ni dokazano, od kod prihaja primanjkljaj 126 gl. 87 kr. Knjige se niso nikdar vjemale s kaso. Ko je Gabršček odstopil kot blagajnik, dal je svojo na grado 125 gl. v poravnavo primanjkljaja, ostanek je pokril on. Njegova dolžnost je bila, sestaviti konec leta bilanco. V prejšnjih letih je bilo v blagajni zmerom 10. gl. preveč. Primanjkljaj 126 gl. nima s Fajgeljom nič opraviti; ta znesek je primanjkoval, ko je predal Gabršček Hrovatinu denarništvo. Priča se spominja, da je dr. Gregorčič enkrat doplačal 100 gl. Denarničarjeva dolžnost je knjige pravilno voditi. Osebno ni nikdar slišal, da bi bil Gabršček rekel, da on prevzame samo ključe ter da računov ne bo delal. Straca se je večkrat revidirala in se ni našlo nobene napake.

Dr. Stanič trdi, da je primanjkoval v kasi, ko jo je Gabršček prevzel, 17 gl.; priči o tem ni nič znano. Uradnik je vknjiževal v straco po povelju denarničarja. Blagajna se ni konec vsakega meseca skontrirala. Vseh 18. letih ni bilo primanjkljaja, bile so pa diference v knjigah.

Priča Josip Štukelj, knjigovodja „Goriške ljudske posojilnice“ pove, da je nekdaj manjkalo 80 gl. Ker se poslužuje pogostoma besede „eventualno“, ga vpraša dr. Šušteršič, naj pove, kako je nastal deficit, njegova izpoved so samo kombinacije. Vi ste prisegel, morate toraj govoriti resnico in ne kombinirati. Slednji Štukelj ne more dopovedati, kako je nastal deficit.

Ko nastopi priča dr. Kos, zahteva dr. Stanič, da bi se ne zaprisegl, ker je javen sum, da je on spisal inkriminirani članek ali pa, da je vsaj sodeloval pri sestavljanju istega.

Dr. Šušteršič mu odgovori, da dr. Stanič za njegovo trditev ni navedel nobenega dokaza. Mi nismo bili ne proti zaprisegi dr. Tume, ne proti zaprisegi Štukeljna, ki je posojilnični uradnik.

Stanič pravi, da pozna dr. Kos, kot poštenjaka, naj se ga vpraša, v kaki zvezji je inkriminiranim člankom, čemur se dr. Šušteršič protivi in tudi predsednik ne dopusti prašanja.

Dr. Kos je bil ob enem član ravnateljstva in denarničar; ko je zbolel konec junija 1895., je predal blagajno, potem ko se je škontrirala v navzočnosti Gabrščeka, Ferfile in uradnika. — Meseca oktobra 1896. prišel je Gabršček k njemu in ga je prosil, da bi ga nadomestoval kot blagajnika, ker mu je žena bolna, kar je sprejel. Gabršček mu je izročil neko sveto denarja, ključev od blagajne pa ne.

Meseca decembra je dobil ključe za 14 dnij. S Štukeljnom in Fajgelnom so kontrolirali valuto v kasi, manjkalo je 126 gl. Izprva je mislil, da je kaka pomota v knjigah. Gabršček mu je rekel, da je enkrat pustil ključe v blagajni in na to mu je zmanjkalo denarja. Ko je vrnil ključe Gabrščeku, se je kasa zopet revidirala. Meseca marca 1897. je pričo zopet prosil Gabršček, da bi ga nadomestoval; v kasi se je našel primanjkljaj 126 gl. Ker Gabršček ni hotel več sprejeti ključev, jih je po občenem zboru izročil novemu denarničarju Hrovatinu. Dr. Kos ne more reči, da bi si bil Gabršček prisvojil denarje, bil je le neredit. V blagajni je bilo prej zmerom 10 gl. preveč. Gabršček je prevzel bla-

gajno, ko se je popolnoma vjemala s straco; ni torej res, da bi bilo manjkalo 17 gl. Da bi bila v kasi kedaj razlika 200 gl., kakor pravi dr. Stanič, mu ni znano.

Priča Josip Štukelj se ne spojinja, koliko je primanjkovalo. Straca se je hranila v blagajni; kako je Gabršček delal, ne ve.

Priča Peter Medvešček: Posojilnica je sklenila, podariti društvu „Sloga“ 25 gl. v nakup knjig, katere naj se kupijo iz Gabrščekove zaloge. O prilik, ko ga je voditelj „Sloginov zavodov“, Hrovatin naprosil, da bi se sprejelo to v „Gorico“, pri kateri je bil tedaj Medvešček korektor, mu je le ta povedal, da je on prejel knjig od Gabrščeka le v vrednosti 19 gl. 50 kr. in je tudi te dražje zaračunal, kakor imajo tržno ceno. Ko je Gabršček tožil Medveščeka, se je zadnjemu Hrovatin sam ponudil za pričo proti tožitelju.

Na to izpove priča Hrovatin, da je bilo nekaj manj knjig, kakor za vrednost 25 gl. Sploh se pa zvija in meni, da ni govoril ravno tako, kakor je izpovedal Medvešček, posebno pa, kar se tiče tega, da bi mu bil Gabršček odgovoril, ko ga je prijel radi knjig, „kje bom pa kaj zaslužil, a ko ne tukaj“. (Nam so znane še druge priče, s katerimi lahko poslužimo g. Hrovatinu in proti katerim se je Hrovatin ravnotako izrazil kakor proti g. Medveščku. Op. ured.)

Ko je bil Hrovatin denarničar posojilnice, se je terjalo nekega kmeta iz Štanjela za obresti. Kmet pride in reče, da je postal po pošti, recepis je pa zgubil. Ko si je nabavil duplikat, pride z njim v Gorico. Na pošti se je zvedelo, da je na recepisu podpisani Gabršček. Hrovatin gre na to k vodji Gabrščekove tiskarne Krmotiču, kateri mu izplača dotedni znesek. Hrovatin je bil prvi plačan blagajnik „Goriške ljudske posojilnice“.

(Dalje pride.)

D opis i.

Iz Pevme. (Izv. dop.) Hud volilni boj se je bil in se še bije v naši deželi. Črna zavist... satansko sovraščvo, ki kljije v sreih nekaterih ljudij, neti ogenj bratomornega boja, v katerem naj bi poginilo vse, kar se jim slepo ne vklanja! Veliko smo čitali, a še več slišali in se tudi prepričali o nedoslednosti in neznačajnosti naših nasprotnikov, — a da so „narodno-napredni“ ljudje tako predprizni in tako nesramni, tega ne bi bili verjeli nikdar, ako bi se ne bili o tem osebno prepričali minuli petek. Ta dan nam ostane v spominu, dokler bomo živi! Volili smo, ne da bi volilce strašili, jim grozili, jih napajali in podkušovali in zmagali smo tudi pošteno z ogromno večino 215 glasov proti 98. — Živijo!

Zmaga je in ostane naša!

Toča videli smo in spoznali vso „napredno omiko“, — tako, da smo moralni strmeti.

Kaj so počenjali ti ljudje, kake stvari so uprizarjali in česa so se pokazali z možne, tega nočemo pošiljati v javnost, a izreči moramo v očigled vsemu temu, da v dnu duše obžalujemo, da so ti ljudje tudi naše slovenske kriji.

Navedemo naj le sledče: Že 14 dni pred volitvami so hodile od hiše do hiše neke obvezete glave; vračali so se ti ljudje pozno v noč domov opojeni in seveda tudi prevarani od — neuspěchov. Zjutraj druga dne pa okrepčani z žganjem zopet na lov! V dan volitev pa so pripeljali seveda iz Podgorje, ker pri nas v Pevmi, Štmavru in Podsabotinu ni takih „uzorov“, nekaj najetega človeškega mesa, katero se je potem obnašalo tako, da nas rudečica oblije, kadarkoli se bodemo spomnili tega dne. Mi Pevčani nismo ravno svetniki, smo radi veseli itd., a reči smemo, ne da bi se hvalili, da na jslabši v naši občini so možaki poštenjaki v primeri z najboljšimi iz te „napredne“ družbe, s podgorskim „Ko-

čažem“ in oslavskim „Matjažem“ vred. Nekaj nas vendar tolaži g. urednik! Oni nesramni razsajači, ki so nam trgali listke, ki so pljuvali po nas in nas na vse mogoče načine izzivali, so večinoma druge narodnosti — delavci iz podgorske tovarne, doma onkraj luže. In ti „narodno-napredni“ kulturnosci iz blazene Italije, so častilci in kadilci Tuma-Gabrščekove slave. V enomer so vpili „Eviva Šior Tuma — evviva Šior Gabršček!“ Naj se veselita ta — Slovenci takih pristašev! Jokaj pa se ti, mati Slovenija, nad takimi sinovi!

Žaliti pa nas mora, da imamo v svoji sredi moža, ki se brati s posestno . . . in z našimi narodnimi in verskimi sovražniki, in ki se ne sramuje javno žaliti našega g. kurata. A hvaležna naj bodeta „kralj Matjaž“ in prismojeni „Kočjaž“, č. g. B., da nas je pomiril, sicer bi bila morda občutila pesti nas drugače mirnih kmetov in delavcev, to pa zlasti takrat, ko sta s pomočjo neolikanega štmaverskega velikana in nadpolnega „večnega studenta“ in nekega pevmskega petelinčka M. hotela uplivati na g. komisarja, da odstrani č. g. B., da ne bi gledal na prste in branil sčepari naših poštenih volilcev.

Premagali smo se in hvaležni smo miroljubnemu g. B. da nas je, opravičeno razserjene, vsaj deloma vtolažil. Zadovoljni smo, da smo sramotenje pobalinskih kreatur možato prezrli in da se nijeden od nas ni ozrl po judeževih kronah, ki so nam jih kazali! Ali to si naj zapomnijo izdajale vere in naroda, da nikdar in nikoli ne pojdemo z odpadniki. Ta volitev pa nam ostane v trajen spomin, ker na istej smo še le spoznali svoje prave prijatelje in neprijatelje, spoznali smo, — kam moli svojo taco „narodno-napredna“ — stranka.

„Kedor ni z nami, je zoper nas“ slišali smo iz vaših ust, — a mi dostavljamo: kdor je zoper nas, s tem bodemo obračunali o pravem času.

Iz Šempasa dne 1. decembra 1900. Danes je naš župan sklical stareinstvo hkratki seji — pa s posebnim namenom, da stareinstvu slovesno objavi svoje odlikovanje z zlatim zaslужnim križcem s krono. Seje so se udeležili vsi starešine razen tistega, kateri celo ob takih prilikih ni mogel zakriviti zavidnosti. V seji je gospod župan: preblagorodni gosp. Anton pl. Monari Neufeld objavil svoje Najviše odlikovanje, ter dal prebrati dotedni odlok. V svojem nagonu je povdral, da odlikovanje ne časti samó njegove osebe, temveč vso občino. Izrazil je svoja čutila udanosti in hvaležnosti do presvetlega Vladarja ter pozval stareinstvo, da z njim vred Nj. Veličanstvu presvetemu cesarju F. J. I. vzklikne trikratni „živio“, kar je starešinstvo navdušeno storilo.

Oglasil se je besedi starešina preč. g. župnik Grča ter povdrala zasluge gospoda odlikovanca, katere si je pridobil kot občan, sosed, starešina, cerkveni ključar, ud krajnega šolskega sveta, ob jednem nadzorniku šole in slednjem posebno kot župan. Naprosil ga je, da naj v Trstu izradi tudi čutila udanosti in zahvale stareinstva in občine.

Po dovršeni seji so se zbrali starešini in še drugi odličnjaki na povabilo županovo v njegovi dvorani k obedu.

Pri bogato okinčani in obloženi mizi so se govorile mnoge napitnice. Gospod slavljene je napil Njegovemu Veličanstvu, ki je blagovolilo spomniti se naše občine in njega predstojnika in ga na tako izredni način odlikovati. Burno pritrjevanje in trikratni živio-klici so sledili temu nagovoru.

Č. g. župnik je govoril o vojski, kjer nista edina mož in žena — župan in župnik, posvetna in cerkvena oblast, hvalil vzajemnost te dvojne oblasti ter napil cerkvenim poglavarem v deželi in cerki — Jakobu in Leonu.

Podžupan g. Vincenc Leban je odlikovanec čestital v imenu stareinstva in županije.

Na to je č. g. župnik v izbranem govoru proslavljal zasluge današnjega slavljence v cerkvenem delovanju; gosp. nadučitelj Rustja pa je našteval njegove zasluge za šolo ter mu kot šolskemu nadzorniku čestital k visokemu odlikovanju. Ni nam treba opomniti, da je g. odlikovanec na vsako napitnico z le njemu lastno živahnostjo in zgovornostjo dal primeren odgovor.

Česar bi pa nihče ne pričakoval; prišli so domači, do sedaj še javno ne nastopajoči godei, učenci znanega Josipa Krašana, ter so omizje presenetili z izvajanjem prelepih narodnih komadov.

Uže znani naš pevski zbor ni hotel zaostati za drugimi in je slavljencu zapel poleg cesarske himne več slavnosti primernih skladov.

Posebno pa je bil gulinjiv prizor častitanja šolske mladine. G. nadučitelj je natihom v dvorano razpostavil čvetero šol. otrok obojega spola, ki so v milem nagovoru izrazili svoje čestitanje odlikovanemu domačemu šolskemu nadzorniku. Do skrajnosti ginjen se je zahvalil slavljencu otrokom za to ljubeznivo in prisrčno čestitanje, ter jih zagotovil svoje naklonjenosti in jim v spomin tega dneva podaril lepo svotico.

Nastopivši mrak je privabil šol. mladino domače vasi, ki je oduševljeno nazdravljala s petjem in živio-klici svojemu dobremu nadzorniku.

Slavljene gospoda odlikovanca je doseglo svoj vrhunc, ko so občinarji prikorakali pred županovo hišo in tje došlimi godei z imponantno bakljado na čelu. Godci zagodejo cesarsko himno, na kar stopi g. Franc Persič pod zastavo ter v imenu občinstva čestita gospodu županu na odlikovanju in pozove pričujoče občinstvo na trikratni „živio“. — Zgodi se.

Raz balkon se odlikovanec zahvali silni množici za nepričakovano počesjenje, ter pozove občinstvo na trikratni „živio“ presvetlemu cesarju. Srca pretresujoči urnebesni „živio“-klici so doneli do vrha našega sivega varuha Čavna. — Ljudstvo je še dolgo skazovalo svoje veselje nad tem odlikovanjem.

Pri mizi so se čestitelji slavljanca na povabilo g. Rustja spomnili šolskih zavodov v Gorici ter nabrali svotico 28 kron.

Iz Bukovice. Pri nas je vaša goriška „Soča“ bela vrana, ker smo prepričali, da je malo vredna, in nikdo je ne bere razen par nevednežev, katerih se lepi nauki in opomini ne primejo. Prejšnji teden našel jo je nek tuj popoten človek na cesti v blatu, in po njem smo zvedeli, da so zopet enkrat udarili po našem čast. gosp. kuratu iz Bilj. To delajo znani hudobneži, ki nobene šole niso videli, pa srkajo laži in neumnosti iz „Soče“, ter hočejo, da bi jim drugi verjeli. Po petji se spozna ščinkovca, — tako pajdaša, s kom se brati.

Oni se jeze, da je čast. gosp. kurat pri nas na sploh spoštovana oseba, ker ljudstvu oči odpira, kdo mu je pravi prijatelj, kdo zapeljivec in pijavka. Njih hudobna vest jim ne da miru, zato poročajo redno vsak teden nepridnemu pododseku v Bilje laži iz naše vasi, da jih sklada v snopiče in z odobravanjem Luterana iz Staregore v javnost pošilja. Taki slišijo travo rasti, oni pazijo na gosp. kurata, kdaj pride v vas, kje in kaj zajtrkuje, nevoščljivi so, ako mu je ravno krčmarica mizo pogrnila, ker slučajno ni bilo krčmarja doma, in po njih mislih bi ne sme biti deležne duhovne pomoči obojega spola, toda vse to je zmenjeno podtikanje iz hudobnega namena. Oni si štejejo v čast, da znajo tako izvrstno lagati, drže se za možake, da ceplje dlako in v kratkem se priuče komarje zbijati s krogli.

Naši „riporterji“ so res napredni v malopridnosti in nič jim ni sveto. Lotili so se Francke udove, katere preteklost je brezmadežna, kar od sebe ne zamorejo reči. Ona je sploh znana kot dobra, poborna in darežljiva oseba v vasi, — kaj

pa vi hinavci! — Če ti nočeš iti v cerkev in k spovedi, pojdi delat na polje ali pelji se na sprechod, — storis eno pohujšanje manj. Mrličev tudi ne puste pri miru. V „Soči“ trde, da so čuli agitovati na dan volitve gosp. kurata po vasi, in dva mrliča sta ga čakala, in mesto biti pokopana ob 2¹/₂, bila sta pogrebena zvečer. V resnici pa je bila pokopana ena ženska oseba točno ob določeni 4. uri, kar razvidite iz mrtvaških listin.

Tak je napredok naših par nevednežev, koje niti za svoje ne štejemo; na njih hudobno vest je sam peklenček utisnil pečat zavijanja in obrekovanja, kar tudi sami vedo.

Naj se štujlo njih gospodarji in odjemalci nam se tako prijazne in udane, da niso brezverci ne oni, ne njih „reporteri“, — toda dejanje jih znači — mi rečemo le, da ostanete nam in našim otrokom v spominu kot: nič vredni, žalostni kretini!

Večina Bukovčanov.

S Pečin, dné 2. grudna 1900. — Dně 30. listopada imeli smo viharni volilni boj, kakoršnega še ni bilo v naših hribih. — Vkljub silovitim nasprotnikom zmagala je naša stranka v V. skupini z osemnajstimi glasovi večine. Za kmečke občine smo propali z dvema glasoma, za kar se ni čuditi, ker Logarše-Rakovc so volili (večinoma po nevednosti) brez izjeme z liberalno stranko. Hvala gre nekaterim ponikovskim fantom in možem, ki so vztrajno stali na naši strani.

O nas Pečanah sodi ljudstvo, da smo vkovani v verige „liberalizma“, kar pa ni res! Dně 30. pr. m. pokazali smo, da smo vri in narodu udani ter da se ne damo slepiti od — „naprednjakov“. Iz naše majhne vasice korakalo je na volišče 57 volilcev naše stranke ter volili so kot en mož, nasprotnih pa majhno krdelce broječe 15 „mož“. V kmečkih občinah so samo širje Pečani volili z nasprotno stranko, z našo stranko pa osemnajst. —

Iz Cerkna. — Dne 26. in 27. nov. so bile tudi v Cerknem volitve volilnih mož, pri katerih se je volilo enoglasno tako v V. kuriji kot v kmečkih občinah po 12 pristašev Gregorčičevih. „Sočin“ strah, da ne bi prevladala črna tema i sedaj v Cerknem, je bil popolnoma opravičen. Bilo je sicer nekaj nasprotne agitacije pred volitvami, a na dan volitve se ni nihče prikazal. Kaže pač, da ni bil nihče prav prepričan od nasprotnikov. Naše ljudstvo je pač še vedno z duhovniki, saj vidi samo, da isti želijo in delajo v njegov blagor. Marsikdo je sicer, po „Sočin“ naukah speljan, mislil, kako se more imenovati dr. Tuma liberalca, da celo brezverca, ko je vendor krščen. Lepo! A kdor spoznava količaj vže mali katekizem, ve tudi, da ne zadostuje samo biti krščen, ne samo biti kristjan po imenu, ampak, da je treba svojo vero tudi spoznavati, jo braniti, spoznavati tudi vse nauke sv. cerkev in ne samo nekatere. Ako ima pa dr. Tuma za svoje glasilo list, časnik, ki je napadal v mnogih številkah sv. cerkev, ki je pisal porogljivo o nezmotljivosti rimskega papeža — nauku zapisanem v katekizmu — ki je pisal porogljivo o rimskem romanju, ki je psoval čez katolički shod, katerega je blagoslavljala sv. Oče v Rimu, list, ki hoče spodkopati vsak upliv duhovnikov pri ljudstvu, raznašajoč v javnost resnične in zlagane njih napake, ki pa ob enem pravi, da hoče pustiti na miru duhovnike — dasi morda še tako slabe — samo če so prijatelji njemu — ali se ne sme tedaj imenovati dr. Tuma po vsej pravici liberalca? Res, da „Soča“ posebno sedaj v zadnjem času povdara svoje katoličanstvo ali to je sedaj le pesek v oči poštenim čitateljem, ki preradi pozabljojo prejšnjo njen pisavo. — Tudi javkanje nekaterih, da zmaga potem lahko v V. kuriji laški kandidat in ne Gregorčič in ne Tuma, je po našem mnenju prazno. Raje kot laškega liberalca imajo še vedno slovenskega, tudi oni, ki so delali in ki delajo za dr. Gre-

goriča. Cerkljani so pokazali, da se še vedno drže svojega prepričanja, da se ne daló kar tako zvoditi nekaterim hujškačem. Čast jim!

Politični pregled.

Volilno gibanje v Istri.

V Istri se vrši tudi za sedanje državnozborske volitve velikanski volilni boj med Hrvati in Slovenci na jedni strani, a med Italijani, najhujšimi našimi sovražniki, na drugi strani. Sredstva, katerih se poslužujejo Italijani, da bi si obdržali ne le svojega zastopnika v peti kuriji, nego da bi še odvzeli Hrvatom in Slovencem mandat zapadnih istrskih kmečkih občin, so nečuvana. Žuganja, podkupovanja z denarjem, nepočastno zložene volilne liste v občinah, kjer so na celu občinske uprave Italijani, povečkratno glasovanje jedne in iste osebe, — to je povsod za dnevnem redu.

Hrvatski in slovenski prvaki sicer ne drže kržem rok, nego njih borba proti takemu ljutemu sovražniku je načravnost občudovanja vredna.

Požrtvovalnost teh prvakov nima pára, to lahko rečemo, med vsemi Slovani. Ali teritorialne in administrativne razmere, ki so bolj podobne razmeram kake turške provincije nego pa avstrijske so tam tako neugodne, da se bodemo, morali čuditi ako bo slavila zmago v Istri poštena slovenska stvar.

Volitve so se dozdaj vršile že v raznih občinah in imajo dozdaj Hrvatje in Slovenci, posebno v V. kuriji, večino volilnih mož; ali naj teže borbe jih vendar še čakajo, posebno v puljskem političnem okraju, kjer se bodo vršile volitve ta in prihodnji teden.

Ako pa opazujemo vse to, in ko smo prepričani, da gre v Istri za obstanek naše hrvatsko-slovenske narodnosti, mora nas z največjo žalostjo obdajati vedenje naših „naprednjakov“, ki je jako značilno za njih r o d o l j u b e. Kajti zdi se nam, da so ti začeli zadnje dni koketirati z najzagriznejšimi nasprotniki slovenskega naroda na Goriškem za to, da bi jim ti ljudje v V. kuriji pripomogli do zmage. Žalostno je to temveč, ker nam je znano, da so naši Italijani veliko bolj zviti od nas in da si dali jako d r a g o plačati pomoč, katero bi oni dali naprednjakom, kajti to plačilo bilo bi le v pogubo našemu narodu na Goriškem.

Da, da, geslo: „a k o n e v e l j a n a š a, n a j v s e h u d i ī v z a m e“, izjaviti hočejo ti ljudje prav do pičice.

Domače in razne novice.

Volilno gibanje. — Še par dni in volitve volilnih mož bodo pri kraju. Izid njih, kolikor nam je znan že do sedaj, bo tak, da ne bodemo imeli mi uzroka se — j o k a t i, niti naši nasprotniki smejeti, kajti dejstvo je že do danes, da imamo mi v IV. kuriji veliko absolutno večino glasov, a tudi v V. kuriji nam je večina že danes zagotovljena. Le neustrašeno na volišče še v onih par občinah, kjer se imajo vršiti prvotne volitve, da bode naša zmaga čim sijajniša. — Pa srca kvísku!

K dosedanjim poročilom o izidu prvotnih volitev nam je danes še doставiti, da smo zmagali v Podgori v kmečkih občinah j e d n o g l a s n o, v Biljah v obeh skupinah, istotako v Št. Andrežu, na Pečinah v peti kuriji. Potem smo zmagali tudi v Biljani in Medani.

Za „Šolski Dom“ so plačali predsedništvo: dr. Aleksij Rojic 10 K; župan in starešine v Št. Andrežu zložili o prički županovega odlikovanja 20 K 22 h; g.čna Karolina Devetak v Gorici 5 K; ljudska opiekarna v Biljah 10 K; Valentin Kumar v Gorici 12 K; Josip Ivančič v Gorici za dva meseca 20 K; K. J. A. 10 K (in toliko za božičnico).

Potom pošte hraničnice so vplačali: Janez Feltrin v Deskljah 50 K; Ivan Vilhar v Ljubljani 10 K; Matija Sila, dekan v Tomaju 10 K; Alfonz Blažko, kurat v Mirniku 10 K; četvrtica rodoljubov „Pri Zvezdi“ v Gorici dne 25. nov. 4 K; na svatoščini Jožefa Grudina z Alojzijo Mayrič v Mirniku nabrali 3 K; I. K. v K 10 K; Ivan Kodre v Sv. Križu 10 K; Anton Berlot na Vogerskem 12 K.

Upravnemu „Gorice“ je došlo: Na Vogerskem na svatbi g. Fr. Gorjan h. št. 122 nabral g. župan 4 K 30 h; Pegan Jožef 1 K; v krčmi Ambroža Turija v Št. Andrežu nabrali po volitvah zbrani prijatelji pri kozarcu vina 2 K 30 h. — V 90. štev. „Gorice“ po pomoti izostal darovalt g. Štrekelj, vikar v Vrbojbi, ki je daroval 10 K.

Presrčna hvala vsem darovalcem!

Za božičnico. — G. A. Primožič je postal za božičnico v Gorici 10 K, za ono v otr. vrtu v Pevni 10 K.

Tiskovna pravda proti „Gorici“.

— V soboto je stal pred porotniki naš odgovorni urednik, katerega je tožil tiskar Gabršček zaradi razčlenjenja časti, ker je na „Sočino“ izzivanje priobčil naš list notico, v kateri je bilo rečeno: da so bili v blagajni „Goriške ljudske posojilnice“ neredi, ko je bil on tam blagajnik.

Daljše poročilo o tej obravnavi priobčujemo na drugem mestu.

Tu naj povemo samo, da je bil naš urednik, če tudi je bila nereditost, o kateri je pisal naš list, popolnoma dokazana, obsojen na 200 krov globe, poravnato pravdnih stroškov in da mora na svoje stroške prijaviti obsodbo v listih „Gorica“ in „Soča“.

Sicer pa sta naša zagovornika prijavila pritožbo ničnosti in je tudi že danes gotovo, da se bode tej njih zahtevi ustreglo. Prvič iz formalnih ozirov, drugič pa tudi zato, ker je odgovarjanje porotnikov, ki so dvakrat klicali predsednika obravnave v posvetovalne sobo in so se tudi sami dvakrat vrnili v posvetovalno sobo, da bi popravljali odgovor na stavljena jih vprašanja, katerega je njih predsednik že objavil, napravilo na vsakega utis, kakor da bi slonelo, njih glasovanje na nekaki pomoti.

Kakor rečeno, vela ta zadeva pride še jedenkrat pred porotnike in še letakrat se bode vedelo — kdo naj se zadnji smeje.

Opomnimo naj še, da je trajala obravnava od 9. predpoldne pa do 2¹/₂ ure po polnoči in da se ni čuditi, ako so bili utrujeni sodniki in porotniki.

Mešane porote v Goriči, pa „Soča“. — Vedeli smo, da udari „Soča“ na struno, ki je zabrenka v uvodnem članku njene zadnje številke ter da se izreče proti mešanim porotam, ker je — kaže. Tudi mi smo za čisto slovenske porote v slučajih, kjer je to mogoče in obžalujemo, da je prišlo danes pri nas do tega, da smo bili primorani zateči se k mešanim porotam. Prepričani smo pa, da bi se „naprednjaki“ še hitreje zatekli k takim porotam, ako bi jim to — kazalo, že pri zadnjih porotnih obravnovah. Dokaz tej naši trditvi nam podaja „Soča“ sama v istem uvodnem članku, v katerem se tako hrvanski zgraža nad mešano poroto. Dr. Tuma, pravi „Soča“, je odklonil „klerikalnega mešetarja“ porotnika Kožuh. Denimo pa, da bi med porotniki bilo več takih „klerikalnih mešetarjev“, potem bi dr. Tuma gotovo vse take „mešetarje“ odklonil in zgodilo bi se, da bi najedenkrat pred „mešano poroto“ katero bi si — sam ustvaril in pred katero — mešano poroto — se njegovo glasilo tako strašno prekrjuje. Seveda, „naprednjakom“ je tako postopanje dovoljeno in čutijo se zato popolnoma opravičene pred njih „narodno vestjo“. Vse kaj drugega pa je, ako je naš zagovornik odklonjal „napredne mešetarje“, katerih je pa med porotniki bilo več nego klerikalnih in je potem takem prišlo do tega, da smo imeli pred seboj — mešano porotno klop. Sicer „naprednim“ kalinom sme „Soča“ risati vse, kakor hoče. Kajti ti ljudje nimajo o razsodnosti ni duha sluha, ter so tako oslepljeni od strasti, da so v stanu podpisati celo sami sebi smrt, če „Soča“ to od njih zahteva; ako odgovarjam to reči na tem mestu „Soči“ na zadnji nje uvodni članek, namenjene so te naše vrste le mirnim in treznomislečim ljudem, ki so zmožni misliti s svojim lastnim razumom.

„Soča“ hoče tudi hujskati s tem proti nam, da smo imeli v pravdi z dr. Tuma in Italijanskega zagovornika, akoravno dobro ve, da smo bili primorani do tega, ali pa stopiti pred sodiščem brez nikakega zagovornika, kar bi bil dr. Tumi in „Soči“ seveda najbolj po volji. Stvar z zagovornikom je namreč ta-le: Mi smo med slovenskimi odvetniki v Goriči zastonj iskali zagovornika in primorani smo bili zateči se v Ljubljano. Tam pa smo dobili dr. Šusteršiča. Ker pa dr. Šusteršič ni zmožen italijanskega jezika in je bilo že naprej prevideti, da pride do mešane porote. Obrnili smo se tudi do več italijanskih odvetnikov, da bi nas ti pred italijanskimi porotniki zagovarjali; a odklonili so nam tudi ti, prav tako, kakor da bi bil med njimi in „narodno-napredno“ kak — političen „tehtelmehtel“, česar ne moremo trditi in niti ne trdimos. Nazadnje smo bili primorani obrniti se do odvetniške zbornice ter jo naprositi, da nam ona določi uradnega zagovornika. A zbornica nam je določila dr. Rajmonda Luzzatto in tako je torej prišlo, da je bil italijanski odvetnik dr. Luzzatto naš odvetnik za italijanske porotnike. Ker je pa mej tem dr. Šusteršič obolel in je bil radibolezi zadržan priti k obravnavi, prišlo je do tega, da nas je moral zagovarjati samo italijanski odvetnik Luzzatto v pravdi, ka-

ter je proti nam naperil dr. Tuma in ki se je izvršila, kakor smo že zadnjič poročali, za nas ugodno, seveda — brez obravnave.

Tako je torej in nič drugače. Povnljamo: razmre na Goriškem so žalostne, a teh razmer nismo zakrivili mi, marveč zakrivili so jih oni, ki pravijo: „naj vse hudič vzame, aко naša

G. Andrej Kocijančič iz Podgore nas pozivlje, da popravimo v notici o volilnem gibanju, katero smo priobčili v zadnji številki našega lista, ono mesto, ki slove „A. Cociancig v Podgori imel je več tednov zaporedoma tajna posvetovanja itd.“ Mi to notico drage volje v toliko popravimo, da zgoraj navedene besede v naši notici niso bile nikakor namenjene njemu, ker nam sploh ni znano, ali je on kaj agitoval ali ne. Sploh pa izjavljamo, da je prišlo njegovo ime po pomoti v naš list.

Semenj. Včerajšni semenj je bil vkljub lepemu vremenu srednje dobro obiskan. Ljudstva je sicer prišlo z dežele dokaj v mesto, ali resnih sejmarjev je bilo le malo. Uzroka je iskati pač v tem, ker ima naše ljudstvo v domačem kraju trgovin za vsakdanje potrebe. Pač pa je bil dobro obiskan živinski semenj in je bilo ondi mnogo lepe goveje živine in prašičev. Kolikor bolj pa ponehava od leta do leta obisk sejmov o Gorici, toliko več pa opazujemo različnih „komedijs“ po mesu, na katerih se zabava — radovna mladina.

Vipavska železnica. — Podvetniki za Vip. železnicu se že oglašajo. Pretekli teden sta črto pregleovala dva, g. Fröhlich iz Dunaja in Ceconi iz Gorice. Baje jih pride še pet, ker se jih je oglašilo vseh skupaj sedem. Med 12. in 20. t. m. bo delo oddano temu, kogar ministerstvo sprejme. Čast visokor. g. grofu Coroniniju, dr. Gregorčiču, pa tudi dež. poslancu g. prof. Berbuču, ki se je potegoval na raznih mestih za našo železnicu.

Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani. (Konec.)

Z „Vestnikom“ je družba sv. Cirila in Metoda zastala; poslednjega je izdala l. 1898. Vzrok je bil nekoliko ozir na tiskovne troške, nekoliko pa ozir na one podružnice, o katerih ni imela zadostnih ali celo nikakih poročil.

V začetku 20. stoletja pa bi družba sv. Cirila in Metoda rada priobčila „Vestnik“, ki o poslednjih velikih skupščinah poroči le najvažnejše stvari, sicer pa natančno pojasni sedanje družbeno stanje, in zlasti poda pregleden imenik podružnic, njihovih odborov, število udov in zaznamen letnih doneskov.

Zato nujno prosimo vse podružnice, da naj zanesljivo do novega leta posljejo:

1.) Popolni imenik s v o j e g a n a c e l n i š t v a. Naj se ne pozabi prijeti značaj raznih podružničnih načelnikov. Kjer je načelninstvo nepopolno, ali mu je že potekla doba, naj se sklice podružnični zbor, da se izvrše potrebitne volitve. Nekaj je takih podružnic, ki spekar mnogo let. Vodstvo glavne družbe tudi teh še ne šteje med mrtve in jih ni črtao, ker je vendor laže poživiti stare, nego ustanovljati novih. (Novim je treba iskati še oblastvenega dovoljenja.)

V veliko zaslugo bomo šteli vsakemu rodoljubu, kdor v takih slučajih zbere nekoliko udov bivše podružnice (katerim se lahko precej pridružijo novi udje), da si zopet izvolijo redno načelninstvo in se podružnica reorganizira. Ako ne ve, kako bi postopal, naj se pismeno pozove do „Vodstva družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani“.

2.) Zanesljiv zapisnik pokroviteljev, ustanovnikov in število tistih letnikov in podpornikov po § 10. glavnih pravil, ki so vsaj za leto 1900 plačali svoj letni donesek.

pornikov v znesku...; V. drugi dohodki (darila, volila, veselice i. dr.), ako se nam še niso poslali; skupni dohodki...; troški za...; podružnica pošilja torej...

Tiste podružnice, ki za prejšnja leta niso ničesar poslale, pa morda sedaj še kaj nabero ali odločijo za prejšnja leta, naj to razgledno poročajo zlasti o prispevkih letnikov in podpornikov: za l. 1898... za 1899... za l. 1900....

Kjer to ne bo razločno, šteло se bo vse in v "Vestniku" objavilo za l. 1900., razun, ako so se prejšnja leta tudi redno pošljali prispevki, kar imamo pa že zapisano.

Sklepajoč to pismo ponavljamo nujno prošnjo, da od vseh podružnic prejmemo ugodnih odgovorov.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

V Ljubljani, 1. novembra 1900.

Loterijske številke.

1. decembra.
Trst 3 82 14 66 25
Line 31 26 34 3 32

Tehnica, mere in uteže preskuša ali cementira

podpisani izdelovalec tehnic.

Priporoča se za vse v to stroko spadajoča dela in poprave gg. trgovcem in obrtnikom po jasni ceni.

Zaloga tehnic, decimalk, biciklov vseh sistemov od 50—300 K.

Karol Komel,
Gorica, Semeniška ulica št. 8.

Odlikovana tovarna

1894.

1891.

1894.

vsakovrstnega pohištva.

Ivan Doljak, Solkan pri Gorici

v lastni hiši. — Lastne žage. — Ustanovljena l. 1891.

Zaloga

vsakovrstnega pohištva, kompletih spalnic, jedilnic in sprejemnic, od najnavadnejšega do najfinješega sloga; vsakovrstnih slik, zreal, okvirjev in stolic, kakor tudi vseh tapetarskih izdelkov. — Zaloga vsakovrstnih desk iz mehkega in trdega lesa; velika zbirka obkladkov (remesa) in strugarskih izdelkov, kakor tudi vseh k mizarski, strugarski in tapetarski stroki spadajočih potrebščin.

Blago se razpošilja na vse kraje prosto železniška postaja goriška.

Jamči se za točno postrežbo. — Brez konkurence!

Tiskovine za prošnje v dosego brezobrestna posojila vinogradnikom,

ima v zalogi

"Narodna tiskarna".

Kolesarji pozor!

Pôdipani naznanja gg. kolesarjem, da ima v zalogi dyokoleta iz najboljšega materijala po jasni cenah, in sicer od 170 kron (85 gld.) naprej opredljene z vsemi potrebščinami (komplet). — Ob enem priporoča gg. krojačem in šiviljam svojo veliko zalogo raznovrstnih šivalnih strojev najnovejših sistemov od 48 kron (24 gld.) naprej. — Porošto 5 let. — Daja tudi na obroke.

Z odličnim spoštovanjem

Martin Šuligoj,
urar v Kanalu.

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 GORICA Via Giardino 8
priporoča

pristna bela in črna vina iz vrapskih, furlanskih, briskih, dalmatinskih in isterinskih vino gradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-egerske monarhije v sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi uorce.

Cene zmerne. Postrežba poštena.

Anton Fon,

klobučar in gostilničar,
Semeniška ulica št. 6,
ima bogato zalogo raznovrstnih klobukov

ter toči v svoji krčmi

pristna domača vina
in postrežje tudi z jaksim jedili.

"Ljubljanska kreditna banka"
v Ljubljani
Špitalske ulice št. 2.

Nakup in prodaja

vseh vrst rent, državnih papirjev, zastavnih pisem, srečk, noveev, valut i. t. d. po najkulantnejših pogojih.

Posojila na vrednostne papirje proti nizkim obrestim.

Zavarovanje proti kurzni izgubi.

Promese k vsem žrebanjem.

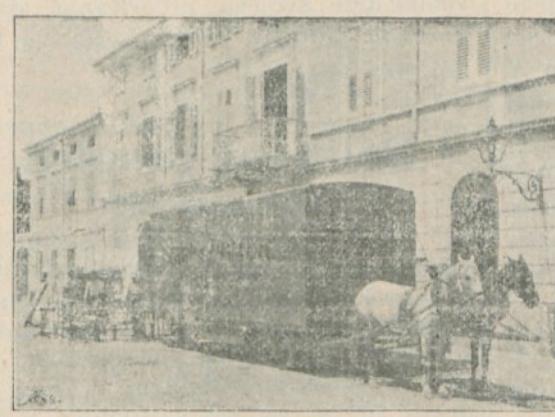
Špedicijska poslovna

G. Hvalič v Gorici,

v ulici Morelli št. 12.

Priporoča se toplo Slovencem v mestu in rojakom na deželi za prevažanje vsakovrstnega blaga in pohištva v vse kraje. Ker ima

tri nove zaprte vozove za prevažanje, zagotavlja, da se blago nepoškodovano dostavlja.

Prva slovenska trgovina z železjem v Gorici

Konjedic & Zajec

(prej G. Darbo)

pred nadškofijo hiš. štv. 5. Podružnica konec Raštela hiš. štv. 2.

Zaloga v ulici Morelli št. 12, v Gosposki ulici št. 7 v posojilnišči hiši.

Priporoča po najnižjih cenah svojo bogato zalogo najboljšega štajerskega železa, železne, cinkaste, pocinjene in medene ploščevine, orodja za razne obrti in pohištva, štedilna ognjišča, peči, cevi in predpečnike, nagrobne križe.

Vsakovrstne okove za pohištvo in stavbe. Prevzemata vse naročbe za vsakovrstne stavbe in druga podjetja.

Glavna zaloga za Gorico in okolico

izdelkov c. kr. privilegovanih livarn.

Priporočano najboljših patentovanih kotov gospoda Nussbaum-a v

Ajdovščini po tovarniških cenah.

Edina zaloga

najboljšega koroškega Acalon in Brescian-jekla.

Zaloga Portland in Roman-Cement, kmetijskih strojev iz prvih tovarn.

Kupujeta staro železje in kovine po najvišji dnevni ceni.

"NARODNA TISKARNA"

v Gorici — ulica Vetturini št. 9 — v Gorici

Preskrbljena je z povsem novimi črkami, okraski in finim papirjem.

Izdeluje vsa dela v najkrajšem času

po tako nizkih cenah, da se ne boji nikake konkurence.

Tiska brošure, diplome, trgovske račune, pisma in zavitke s firmo, cenike, vabila na karton in na papir, posetnice razne velikosti in oblike z zavitki, zaročnice in poročnice v elegatnih ter osmrtnice v velikih in manjših oblikah.

"Narodna tiskarna" tiska

"GORICO", "NAROD" in "Primorski List"

"Gorica"

izhaja dvakrat na teden v dveh izdajah, ter stane na leto 8 kron, pol leta 4 krone

"Narod"

izhaja vsaki drugi petek ter velja celoletno 1 kruna 60 vinarjev, polletno pa 80 vin. Kdor naroči 10 iztisov pod enim naslovom dobi 11. po vrhu.

"Primorski List"

izhaja vsak četrtek in stane celoletno 6 K polletno 3 K, za manj premožne celo leto 4 K.

"Narodna tiskarna" ima v zalogi vse tiskovine

Tiskovine za duhovnije, županstva in dr. urade na močnem papirju.

Pismena naročila tiskovin se izvrši z obratno pošto; vsa druga v najkrajšem času.

"Ljubljanska kreditna banka"
v Ljubljani
Špitalske ulice št. 2.

Sprejemanje denarnih vlog
na vložne knjižice, na tekoči račun in na
girokonto s 4½% obrestovanjem od dne vloge
do dne vzdiga.

Eskompt menjic najkulantnejše. — Borzna naročila